

Sygn. akt I C 1080/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 stycznia 2019 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny:
Przewodniczący: SSR Tadeusz Kotuk
Protokolant: st. sekr. sąd. Anna Szymańska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 22 stycznia 2019 r. w G. sprawy z powództwa I. J. (1) przeciwko Biuru (...) S.A. w M.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

I. pozbawia wykonalności tytuł wykonawczy w postaci zaopatrzonego w klauzulę wykonalności nakazu zapłaty Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 19 października 1999 r. (sygn. I Nc 4324/99) wraz z postanowieniem Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 1 lipca 2014 r. (sygn. I Co 277/14) i postanowieniem Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 17 września 2015 r. (sygn. I Co 765/15) – w zakresie odsetek ustawowych od kwoty głównej za okres od 25 listopada 1999 r. do 27 maja 2011r.;

II. w pozostałym zakresie powództwo oddała;

III. znosi pomiędzy stronami koszty procesu.

Sygn. akt I C 1080/18

UZASADNIENIE

Stan faktyczny

W dniu 19 października 1999 r. Sąd Rejonowy w Gdyni wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym zasądając od I. J. (1) na rzecz (...) sp. z o.o. w W. kwotę 10.324,29 zł wraz z odsetkami ustawowymi od 6 stycznia 1999 r. oraz 3.500 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (sygn. I Nc 4324/99).

Dowód: odpis nakazu, k. 36

Postanowieniem Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 1 lipca 2014 r. w/w nakazowi zapłaty nadano klauzulę wykonalności z przejściem uprawnień na nowego wierzyciela – Biura (...) S.A. w M..

Dowód: odpis postanowienia, k. 41

W dniu 25 maja 2014 r. nowy wierzyciel złożył do Sądu Rejonowego wniosek o nadanie klauzuli wykonalności z przejściem uprawnień (sygn. I Co 277/14).

Dowód: akta I Co 277/14, k. 2 (prezentata)

Postanowieniem Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 17 września 2015 r. wydano nowemu wierzycielowi drugi tytuł wykonawczy.

Dowód: odpis postanowienia, k. 43

Po raz pierwszy postępowanie egzekucyjne było prowadzone w 2000 r. i zakończone bezskutecznie w dniu 26 czerwca 2000 r. (sygn. Km 392/00 komornika sądowego rewiru III w G.).

Dowód: vide adnotacja na tytule wyk. w aktach Km 1023/08

Po raz drugi egzekucja została wszczęta 3 kwietnia 2008 r. (sygn. Km 1023/08) i zakończona stwierdzeniem jej bezskuteczności postanowieniem z dnia 4 sierpnia 2008 r.

Dowód: postanowienie o umorzeniu w aktach Km 1023/08

Po raz trzeci egzekucja została wszczęta (przez nowego wierzyciela) 17 listopada 2015 r. i trwa.

Dowód: wniosek w aktach Km 3847/15

Wierzytelność zasądzona w/w nakazem zapłaty z 1999 r. została na podstawie umowy przelewu wierzytelności z dnia 16 grudnia 2013 r. przeniesiona przez (...) sp. z o.o. w W. na Biuro (...) S.A. w M..

Dowód: odpis umowy przelewu z załącznikami, k. 110-119

Ocena dowodów

Ustalenia faktyczne zostały dokonane na podstawie dokumentów prywatnych i urzędowych, których autentyczność nie była kwestionowana. Sąd przeprowadził także – zgodnie z wytycznymi sądu odwoławczego – dowód z dokumentów z k. 110-119 stwierdzając, że ich urzędowa forma i treść w dostateczny i niebudzący wątpliwości sposób potwierdzają fakt przelewu wierzytelności objętej nakazem zapłaty z 1999 r. na Biuro (...) S.A. w M..

Kwalifikacja prawna

Z uwagi na treść art. 5 ust. 2 zd. drugiej ustawy z dnia 13 kwietnia 2018 r. o zmianie ustawy – Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z dnia 8 czerwca 2018 r.) zastosowanie w sprawie mają przepisy Kodeksu cywilnego sprzed nowelizacji wprowadzonej w/w ustawą. Wynika to z tego, że dotychczasowy 10-letni termin przedawnienia roszczeń przewidzianych w art. 123 § 1 k.c. zdanie pierwsze przed wejściem w życie w/w ustawy nie upłynął.

Okresy biegu terminu przedawnienia (2000-IV.2008 i VIII.2008-V.2014, tj. w okresach, w których nie toczyło się postępowanie egzekucyjne lub inne postępowanie w przedmiocie zaspokojenia wierzytelności) są każdorazowo krótsze niż 10 lat.

Nie przedawniło się więc roszczenie w zakresie kwoty głównej wynikającej z nakazu zapłaty z 1999 r. oraz odsetek od tej kwoty do dnia uprawomocnienia się nakazu (nakaz uprawomocnił się 24 listopada 1999 r., tj. dwa tygodnie od upływu awizacji przesyłki do I. J.) i zasądzonych kosztów procesu.

Natomiast odsetki biegnące po uprawomocnieniu się nakazu przedawniały się z upływem 3 lat – zgodnie z art. 125 § 1 zdanie drugie k.p.c. **Przedawnieniu uległy więc odsetki** od kwoty głównej od 25 listopada 1999 r. do daty poprzedzającej o 3 lata ostatnie zdarzenie przerywające bieg przedawnienia, czym było zainicjowanie nadaniem 27 maja 2014 r. wniosku o klauzulę wykonalności z przejściem uprawnień (sygn. I Co 277/14). Łącznie przedawnieniu uległy więc odsetki od kwoty głównej od 25 listopada 1999 r. do 27 maja 2011 r.

Ponieważ tytuł egzekucyjny będący przedmiotem niniejszego procesu pochodzi od sądu (sądowy nakaz zapłaty), nie jest możliwe i dopuszczalne badanie w niniejszym postępowaniu zarzutów dotyczących istnienia wierzytelności objętej nakazem zapłaty. Proces z art. 840 § 1 k.p.c. nie jest sui generis postępowaniem apelacyjnym lub o wznowienie postępowania, w którym ponownie bada się zasadność żądania pozwu o zapłatę. Sąd w niniejszym procesie nie badał więc merytorycznie twierdzenia pełnomocnika powódki, że wierzytelność objęta nakazem zapłaty z 1999 r. tak naprawdę nigdy nie powstała. Takie twierdzenie mogło być zawarte w sprzeczności od nakazu zapłaty.

Mając powyższe na uwadze powództwo uwzględniono częściowo na zarzut przedawnienia, jak w punkcie I. sentencji na mocy art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. w z art. 125 § 1 zdanie drugie k.c. w zw. z art. 118 k.c. (co do terminu przedawnienia roszczeń okresowych).

W pozostałym zakresie powództwo oddalono na mocy art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. w zw. z art. 125 § 1 zdanie pierwsze k.c. (w brzmieniu sprzed ostatniej nowelizacji) – punkt II. sentencji.

Koszty

Ponieważ strony częściowo uległy, zaś uwzględnienie powództwa co do odsetek za znaczny okres (gdy odsetki ustawowe były na stosunkowo wysokim poziomie), co ma istotny wpływ na ekonomiczny zakres obciążenia powódki wynikający z tytułu wykonawczego, uznano, że wzajemne zniesienie kosztów procesu jest słuszne i sprawiedliwe, stąd orzeczono jak w punkcie III. sentencji na mocy art. 100 k.p.c.